

סימן ע – סיכום המקרים

נושא	מקור	מצב / סוג החתיכה	נפל ל / נמלח עם	הדיו	הסבר	אחרונים
חתיכת בשר עם	שו"ע (א)	חתיכת בשר במהלך מליחה.	עם עוד חתיכות זו על זו. ואפילו מתקבץ הרבה ציר ועומד בגומא שבין החתיכות.	שו"ע - מותר אע"פ שהתחנתנה גומרת פליטתה קודם לעליונה. רמ"א - נוהגים לכתחילה להפוך כל חתיכה שיש לה בית קיבול. בדיעבד אין לחוש.	אין אומרים שחוזרת ובולעת מדם העליונה, כי כל זמן שפולטת צירה אינה בולעת.	
	שו"ע (י)	בשר שלא נמלח כלל / בשר שנמלח ופלט כל דמו.	לתת עם בשר שנמלח קודם פליטת דם.	שו"ע - יש אוסרים. / יש מתירים ע"י מליחה. / יש מתירים בכל זה. לכתחילה יש לחוש לאוסרים. רמ"א - קודם 12 אין להחמיר. בין 12 ל 24 שעות אסור אם לא הפס"מ לאחר 24 שעות אסור אפילו בדיעבד.	הבשר שלא נמלח או נמלח כבר, חוזר ובולע ממה שחבירו פולט. י"א שפולט ציר מעת לעת.	ט"ז - נמלח והודח נסתמו נקבי הפליטה. ויש מתירים - בשר שלא שהה שיעור מליחה, אין ההדחה סותמת נקבי הדם. ש"ך - המתירים בשו"ע, מתירים אפילו אם נמלח והודח. - לרמ"א נאסר מיד ואין מועיל מליחה או צליה. - תוך כדי פליטת ציר אינו בולע וא"צ הדחה ומליחה. - רש"ל מתיר תוך 24 שעות ללא הפסד מרובה. והעיקר כרמ"א. פת"ש - המיקל שהדחה אינה סותמת נקבי הפליטה אפילו שלא במקום הפסד מרובה לא הפסיד.
חתיכה	רמ"א (י)	חתיכת בשר	נגעה בבשר שנמלח בכלי שאינו מנוקב	דיו החתיכה כאילו נגעה בציר.		ש"ך - מועיל מליחה אח"כ.
	רמ"א (א)	חתיכה שמלח אותה שתי הדחה בינתיים.		מותרת	אין חוששים שמלח השני מבליע הדם הנשאר ממליחה הראשונה	ט"ז - אם שהה לאחר 24 שעות לאחר המליחה הראשונה - יש לאסור. ש"ך - לכתחילה אסור לעשות כן.
	שו"ע (ה)	בשר שנמלח להשהות במלחו לאחר 12 שעות		י"א שאסור / יש מתירים. לכתחילה לחוש לאוסרים, בדיעבד מותר.	חשש שחוזר ובולע מלחלוחית דם שעליו ושעל המלח.	ט"ז - אפילו למחמירים במעשה דרש"י מקילים כאן. ש"ך - מדובר בכלי מנוקב ומה שנשאר הוא מוהל וסומכים על הטעם שדם מישרק שריק.
	רמ"א (י)	בשר שלא נמלח / בשר שנמלח ולא שהה שיעור מליחה.	נפל לתוך ציר	הבשר מותר ע"י הדחה ומליחה. אא"כ נכשב בתוכו יום שלם.	ע"י שיפלוט את הדם שלו, יפלוט מה שבלע ממקום אחר.	ט"ז - מדובר בכלי מנוקב. - אם נשתתה שיעור כבישה בכדי שירתיח אין לו תקנה, אם פחות מועיל הדחה ומליחה. ש"ך - כבישה בכדי שירתיח אינו כמבושל ממש שלא יועיל מליחה. / מדובר בכלי מנוקב. וצ"ע לדינא.
לבדה	רמ"א (י)	בשר ששהה שיעור מליחה ולא פלט צירו.	נפל לתוך ציר (בין בכלי בין בקרקע)	יש אוסרים מה שבתוך הציר. (מה שבחזן מותר) לצורך הפסד גדול מותר תוך 12 שעות ע"י הדחה ומליחה. מלחו בלא הדחה מותר בדיעבד.	אם הבשר הודח נסתמו נקבי הפליטה ואין מועיל מליחה. ש"ך - הרמ"א חשש לרש"ל שגם שפולט ציר אינו ומליחה - נתבשל ללא הדחה ומליחה מותר בצורך גדול. - הדחה להעביר לכלוך של הציר אינה סותמת. פת"ש - בשר שלא נמלח כלל והיה בציר יותר מכדי כבישה, יש להתיר בהפסד מרובה לצלי.	
	רמ"א (י)	בשר בתוך שיעור מליחתו	נפל עליו דם בעין	הבשר אסור	דם בעין לא אומרים שכטרוד לפלוט אינו בולע.	
דגים עם בשר	רמ"א (י)	חתיכת בשר	ספק ציר ספק מים	מותר	ציר דרבנן וספיקו להקל.	
	רמ"א (י)	חתיכת בשר	ציר מעורב עם מים	אינו אסור אפילו מים מועטים.		ש"ך - א"צ 60 במים כנגד הציר, אך צריך רוב מים.
	שו"ע (א)	דגים שנמלחים	עם בשר / עופות שנמלחים	שו"ע - העופות מותרים הדגים צריך כדי קליפה. אם יש קשקשים מותרים. רמ"א - הדגים אסורים אם אין 60 אא"כ יש קשקשים.	הדגים פולטים כל צירן קודם שיפלוט העוף את דמו.	ט"ז - עיקר ההיתר בקשקשים שמונעים הבליעה. - אין סכנה במליחה. ש"ך - בין שמלח ביחד, בין שמלח אחד על השני. - יש שני טעמים להיתר הקשקשים. ונפק"מ אם נמלחו הדגים עם איסור אחר שאינו דם
	רמ"א (ב)	דגים שנמלחים	מונחים על גבי עופות מלוחים.	דגים מותרים	דם אינו מפעפע ממטה למעלה	ט"ז - ספק מי היה למעלה אסור. (רש"ל) ש"ך - כנ"ל. וצריך קליפה בדגים.
בשר	רמ"א (ב)	דגים שנמלחים	עופות שכבר שהו שיעור מליחה	דגים מותרים.		ש"ך - אפילו שהו הדגים שיעור מליחה.
	שו"ע (ב)	דג תפל	בשר עוף מלוח	שו"ע - העופות מותרים הדגים צריך כדי קליפה. רמ"א - אם הדגים לא נמלחו מעולם מותרים ע"י מליחה.	שו"ע - כנ"ל - כששניהם מלוחים. רמ"א - אגב שיפלוט דמו, יפלוט דם שבלע מהבשר.	ט"ז - נראה שאסור כנ"ל, כי הציר שבדגים הוא מועט ופולט בזמן קצר ויש כאן ספק דאורייתא. ש"ך - השו"ע חולק על הרמ"א ולי"כ טור ורש"ל. אך דעת הרשב"א והר"ן כרמ"א.
	שו"ע (ב)	דג מלוח	בשר עוף תפל	דגים מותרים בלא קליפה		
	רמ"א (ב)	דגים שנמלחו	בתוך כלי שמלחו בו בשר	דגים מותרים	אין מליחה בכלים	ט"ז - בשאר איסורים שנבלעו בכלי אפשר שאסור. ש"ך - לכתחילה אסור אם אין הדרך להדיח.
בשר כשרה עם בשר	שו"ע (ג-ד)	בשר שחוטה מלוח / תפל	נוגע בבשר טריפה מלוח	הבשר אסור כדי קליפה. אם אחת שמינה מפעפע בכלוה.	אע"פ שאינו בולע דם אבל בולע ציר	ט"ז - ספק לחומרא. ש"ך - טריפה מלוח אסור אפילו לא נוגעים. - אם אינם נוגעים מותר ללא הדחה. - הרמ"א פסק בסימן קה להחמיר אא"כ הפסד.
	שו"ע (ג)	בשר שחוטה מלוח	בשר טריפה תפל	הבשר מותר בהדחה. ויש מי שאסור בנוגעים.		